

[Sønderby]

ger om, at der var et godt klima omkring disse love. Det har også noget med miljøet at gøre, og miljøet omkring landbruget rent lovgivningsmæssigt i hvert fald er blevet bedre efter en pause, hvor der har været lidt større problemer.

Jeg vil gerne sige til hr. Gade, at vi måske ikke er helt enige om, hvad vi har lært om forløbet her. Baggrunden for, at braklægningsloven – jeg vil nu ikke kalde det braklægningsloven, men udlægningsloven – først er kommet igen nu, har måske andre årsager end lige dem, hr. Gade pegede på, f.eks. at vi har støttet de ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. L 20, og vi synes, at den er blevet god ved det. Det er nu tredje gang, loven er fremsat, og vi synes, det er lykkeligt, at landbrugsministeren nu er fri for at få en retssag, specielt i den tid, vi går i møde med det åbne indre marked. Det er godt, at vi ikke skal have en retssag, fordi vi i Danmark ikke vil gennemføre nogle love, som andre EF-lande har gennemført.

Jeg vil også gerne med hensyn til lovforslaget om lån til yngre jordbrugere sige – jeg vil ligesom hr. Bjørn Westh prøve at gøre det færdigt nu – at vi er tilfreds med, at dette lovforslag nu også bliver vedtaget. Det er, som jeg sagde ved førstebehandlingen, et løfte, vi har givet de yngre jordbrugere, og vi håber, at loven vil give bedre muligheder for generationsskifte, give bedre mulighed for, at de unge kan komme i gang. Vi støttede også det ændringsforslag, som SF var med til at fremsætte, om at sætte de 700.000 kr. ned til 600.000 kr.

Alt i alt synes jeg, at den række love, vi nu skal vedtage, er til gavn for dansk landbrug og dermed også for dansk erhvervsliv og dansk eksport, og vi er tilfreds med, som også hr. Bjørn Westh sagde, at klimaet også lovgivningsmæssigt er blevet bedre omkring landbruget.

Glistrup (FP):

Under et foregående punkt på dagsordenen var der meget stærk erhvervspolitisk modsætning mellem Socialdemokratiet og SF på den ene side og Fremskridtspartiet på den anden side med hensyn til, hvorvidt man af skattemidler bør yde tilskud til nogen, der beskæftiger sig med aktiv erhvervsvirksomhed. Den sag, vi her behandler, drejer sig om, hvorvidt man skal anvende skattemidler til at betale til erhvervsdrivende for ikke at drive erhvervs-

virksomhed, og der har da heldigvis været en glimrende enighed mellem de tre partier om, at uanset sorte eller lyserøde dage i Danmarkshistorien skal man i hvert fald ikke indlade sig på den type erhvervstilskud, og jeg går ud fra, at dér har SF også hr. Rahbæk Møller med. Derfor kan man på denne dag – der altså er udnævnt til den sorte dag i erhvervstilsquddenes historie, som man nok burde have gemt til dette punkt på dagsordenen – med hr. Gade meget rigtigt drøfte: Hvordan kunne vi komme dertil, at et klart flertal i Folketinget nu er væk?

Hr. Gade fokuserede tidsmæssigt helt rigtigt på det ulykkelige, der skete hen imod jul i 1987, hvor vi nede i Det Røde Værelse punkterede tingene ganske og aldeles.

Så siger hr. Gade, at det er os selv, der skal lære, at vi skal være mere omhyggelige, når vi i Markedsudvalget indlader os på at give mandater. Men det, der var situationen ved den lejlighed, var, at statsministeren mødte op i udvalget og søgte ikke om at få noget mandat. Altså ganske som vi har oplevet i dette forår: Statsministeren ønsker ikke at få noget mandat. Så er det lidt svært for Markedsudvalget, hvad enten man skriver december 1987 eller maj 1990, at finde ud af, hvordan man så skal være omhyggelig med at udforme mandatet, når ministeren ikke ønsker at få noget mandat.

Men jeg synes nok, at de tre flertalspartier hin dag i Markedsudvalget var særdeles omhyggelige med at fortælle statsministeren, at der var et klart folketingsflertal imod denne braklægningsordning, og at statsministeren derfor ikke kunne regne med at have nogen folketingsstøtte for at gå ind på denne braklægningsordning. Vi havde allerede på det tidspunkt diskuteret og set, hvilke ufuldstændigheder, problemer og spørgsmålstejn der i allerhøjeste grad var knyttet til ordningen. Jeg vil vove at påstå, at Markedsudvalget hin dag var bedre sagligt orienteret om braklægningsordningens dårlige sider, end statsministeren var. Ud fra den viden var der altså et klart flertal i Markedsudvalget, som sagde til statsministeren: Det vil folketingsflertallet ikke vide af. Så jeg synes, hr. Gade er lidt for selvplagerisk, når han nu kommer og siger, vi har været for dårlige, da vi skulle udforme mandatet.

Men det, vi selvfølgelig skal lære af det, er, at som folkeretten hidtil har været, før vi blev medlemmer af EF, var det sådan, at danske mi-